

ONAJ KOJI JEST

3. nedjelja korizme, C

Evo u prvom čitanju jednog od ključnih događaja starozavjetne povijesti spasenja. Dok je čuvao ovce, Mojsije ugleda grm koji gori, a ne izgara. Kad se približio, čuje Božji glas. Sveto je tlo na kojem stoji, zato Mojsije treba izuti obuću s nogu. Bog se predstavlja kao Bog njegovih otaca, i upućuje ga da ide izvesti njegov narod iz ropstva. Mojsije je iznenađen, ne zna što bi rekao. On koji je bio na egipatskom dvoru veoma dobro zna da čovjek ne može samo tako doći na faraonov dvor i zahtijevati nešto od najsilnijeg vladara onoga svijeta. Mojsije onda (možda zato da bi dobio na vremenu) pita Boga za njegovo ime. I Bog mu objavljuje. *Ja sam onaj koji jesam - Jahve!* To je bio i odgovor na pitanje, ali i utemeljenje zadaće koju mu Bog daje. To će ime biti snaga Izraelskog naroda. Naime, upravo stoga što je njihov Bog – Bog koji jest, koji je nazočan, koji je s njima, oni bivaju kadri pobijediti višestruko jačeg faraona i njegovu vojnu silu. I doista, Jahve je učinio velike stvari u Egiptu i silnim ih čudesima izveo iz Egipta. Sve je to bilo Božje djelo, jer je bilo očito da oni kao narod nikada ni u snu to ne bi mogli učiniti.

Nadalje, u tom je imenu, rekao bih, sadržan Božji način djelovanja među ljudima. Prisjetimo se kako gotovo sve religije daju Bogu „uzvišena“ imena: Svemoćni, Svevišnji, Jaki, Gospodin, Gospodar. Životvorac, Stvoritelj. Niti jedno od tih imena nije pogrešno. No ipak, od svih tih imena Bog izabire ime Jahve - onaj koji jest. Naime, ime Jahve ne označava toliko Božje biće ili bivstvovanje koliko činjenicu da je on s nama, među nama. On je Bog koji je nazočan, koji jest s nama. To su Židovi na putu kroz pustinju mogli i na izvanjski način primijetiti: Biblija izvješćuje kako je Slava Gospodnja išla pred njima noću u obliku ognjenog stupa, a danju u obliku oblaka. Ta je bio temelj židovske vjere: Bog je bio s njima, Bog je bio njihov Bog.

U tome smjeru ide i daljnja povijest spasenja. Bog najavljuje Spasitelja koji će biti Emanuel, S nama Bog. I doista, Sin se Božji utjelovio, tako da je onda mogao mirno reći: „*Filipe, tko je vidio mene, vidio je i Oca!*“ Isus je jedno sa svojim Ocem. Tako u Isusu iz Nazareta prepoznajemo Krista, pravog jedinorođenog Sina Božjega, u njegovim djelima vidimo na djelu Božje spasenje.

Međutim, nisu samo Isusovi suvremenici imali tu sreću da kažu: „I Riječ je Tijelom postala i prebivala među nama“. Naime, Isusova riječ: „Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta“ nije samo nekakva utjeha niti se odnosi na neku moralnu prisutnost. Znademo i vjerujemo da je Krist po Duhu Svetom živ i djelatan u svojoj Crkvi. Kad god se saberemo u njegovo ime, ondje je i on među nama. Kad god se naviješta riječ, kad god se slave otajstva, poglavito kad se slavi euharistija. I to je naša snaga i naša utjeha. Veli Isus. „Bez mene ne možete ništa učiniti“. I ne želimo ništa bez njega činiti, jer on je naš Bog, naš Spasitelj, naša snaga i naše uzdanje. U Isusu Kristu se u potpunosti ostvaruje ona Božja blizina koju označava ime Jahve.

Ove smo korizme zacijelo iskusili prolazak Gospodnji, Božju blizinu i milinu drugovanja s njime. Neka nam podari da on bude naša baština kroza svu vječnost.

Zvonko Pažin